

Tiên cô chữa bệnh bằng cách bắt tay và hát

Chỉ cần nhìn bệnh nhân là có thể chẩn đoán được bệnh. Thuốc chữa bệnh gì cũng chỉ có một loại và dặn người bệnh cho thêm lá ổi, lá tre vào thang thuốc đó... Đó là cách chữa bệnh không giống ai của "tiên cô" Phan Thị Chanh (Thanh Vân, Tam Dương, Vĩnh Phúc).

Đến đầu làng Viên Du, hỏi thăm vào nhà cô Chanh chữa bệnh, người dân bảo ngay: Vào trong làng, thấy chỗ nào có nhiều ô tô, xe máy dựng trước cổng là nhà cô Chanh đấy. Giờ mọi người đang tập trung để nghe cô hát. Nếu anh muốn chữa bệnh cho người nhà cần phải đưa đến trực tiếp cô mới cắt thuốc.

Làm gì cũng hơn người

Ở cái xóm nghèo Viên Du, từ đứa trẻ con đến các cụ già móm mém... nhiều người tôn cô Chanh là bậc "thánh sống". Theo họ, cô Chanh chữa bệnh tài lắm. Thời con gái, cô Chanh được nhiều người biết đến bởi sức khỏe phi thường, làm việc như một cái máy. Cắt cỏ, mò cua, bắt ốc cô đều nhất làng.

Chân dung cô Chanh

Chị Đỗ Thị Nhung bảo, nhà em ở gần nhà cô nên em lạ gì đâu. Trước đây, ở làng này chưa có nhà nào nghèo như nhà cô ấy, cả gia đình chui rúc trong ngôi nhà lụp xụp. Vì nghèo đói, nên nhà cô làm nhiều ruộng lắm. Bố mẹ cô Chanh không được khỏe mạnh, các em thì còn nhỏ nên mọi việc trong nhà đều do cô ấy gánh vác. Đi cấy lúa cô Chanh phải chấp mấy người. Một buổi sáng cô có thể cấy được 2 sào lúa, nhìn trên bờ cứ như là máy đang cấy. Ngày đó cô cũng chỉ làm ruộng bình thường, nhưng làm gì cũng tài

hơn người khác.

Mọi người trong làng đều kinh ngạc bởi cô Chanh dài nắng, dầm mưa nhưng hiếm khi thấy cô phải uống một viên thuốc nào. Ngược lại cô còn bảo, ngồi không một chỗ chân tay buồn bực lắm...

Bắt tay là sẽ được truyền năng lượng chữa khỏi bệnh?

Cô Chanh than thở: Đã 13 năm chữa bệnh cho người dân, tôi chưa được ngon giấc ngày nào, bệnh nhân của tôi đã lên đến 72 nghìn người. Không chỉ trong vùng này mà đã lan ra cả nước ngoài nữa. Thế nên tôi không muốn tiếp nhận thêm bệnh nhân nữa. Tôi từ bé đến bây giờ chả biết cúng, mà cũng chả biết xem bói cho ai, chỉ đếm 1, 2, 3 bắt tay mọi người thôi.

Theo cô Chanh, khi cô bắt tay với ai đó, bàn tay của cô sẽ truyền năng lượng cho họ. Năng lượng đó có thể chữa bệnh, có thể tránh được những điều không hay đến với người đó. Tuy nhiên, không phải ai bắt tay cô Chanh cũng khỏi bệnh, mà người đó phải "hợp sóng" với cô và có cái tâm tốt.

Cô Chanh đang hát để chữa bệnh

9h sáng, chúng tôi đã thấy người bệnh nhón nháo, xô đẩy nhau để vào bàn đăng ký lấy thuốc. Bệnh nhân chủ yếu đến từ xa, trong huyện có, trong tỉnh có, ngoài tỉnh có. Họ điền tên vào danh sách, nhận thuốc và đặt tiền lên bàn thờ. Cô Chanh bảo, cô chỉ chữa bệnh vào buổi sáng. Buổi chiều cô phải đi lên rừng hái thuốc. Tối về cô lại đi bộ lên Tam Đảo, Đền Hùng để hít thở khí trời lấy năng lượng, để lấy lại một phần năng lượng đã tiêu hao sau khi làm việc. Mỗi bữa cơm cô có thể ăn hết 2 cân thịt lợn và 12 bát cơm.

"Hát 7 bài, bằng uống thuốc 6 tháng"

Hai tay cầm 4 túi thuốc, đang bỏ vào bao tải để buộc lên xe, chị Dung (Vĩnh Tường, Vĩnh Phúc) bảo, hôm nay cô Chanh đã hát cho mọi người nghe để chữa bệnh. Hát 7 bài, bằng uống thuốc 6 tháng. Ngày nhỏ chị Dung bị cảm gió, biến chứng rồi miệng cứ méo xệch, mắt lờ mờ, nên mỗi lần ăn uống, hay quan sát rất khó khăn. Chị đã xuống Hà Nội nhờ các bác sĩ châm cứu, nhưng vẫn không khỏi.

Mọi người xếp hàng khám bệnh

Chị Dung cho biết: Tôi đã uống thuốc của cô Chanh 5 năm nay, miệng chưa trở lại bình thường nhưng đã mềm và dễ chịu hơn. Mỗi tháng 1 lần tôi lại đến nhà cô Chanh để lấy thuốc. Cô Chanh chữa nhiều loại bệnh cho mọi người, nhưng thang thuốc chỉ khác nhau ở cái lá cho thêm vào. Có người thì cô dặn cho thêm lá bưởi, người thì dặn cho thêm lá khế vào thang thuốc. Hằng tháng, cô Chanh cho các lá thang khác nhau. Có người theo cô Chanh chữa trị hơn 10 năm rồi. Khởi hay không thì chưa biết, nhưng họ tin cô ấy lắm. Cô đã nhận chữa thì phải kiên trì uống thuốc, dần sẽ khỏi.

Chị Dung ước tính mỗi ngày uống hết 1/2 thang thuốc hết 1.500đ (3.000đ/thang - PV), 45.000đ/tháng. Một năm chỉ hết gần 500.000đ tiền thuốc, tính ra không bằng một lần đến khám ở các bệnh viện.

Có lẽ vì thế, khi lấy thuốc của cô Chanh các bệnh nhân cứ tự động đặt tiền lên bàn thờ. Theo quan sát của phóng viên, một buổi sáng có tới hơn 100 người đến lấy thuốc, mỗi người đến lấy thuốc từ 1 - 2 tháng là cô Chanh đã có bạc triệu mỗi ngày.

Lãnh đạo xã công nhận?

Ông Đỗ Tiến Độ, bí thư Đảng ủy xã Thanh Vân cho biết, các bài thuốc của cô Chanh không phải gia truyền, cô không qua đào tạo trường lớp nào. Cách đây khoảng 10 năm về trước cô phát bệnh lên cơn điên dại, rồi sinh ra chữa bệnh. Thuốc của cô chủ yếu là các lá cây hái ban đêm ở các đình chùa. Chúng tôi cũng không biết từ đâu cô biết chữa bệnh như thế. Cách đây khoảng 4 năm có đoàn thanh tra y tế huyện về kiểm tra, yêu cầu cô Chanh không chữa bệnh nữa vì cô không có bằng cấp, chúng chỉ hành nghề y dược. Từ đó cũng không thấy cơ quan chức năng về kiểm tra nữa.

Cũng theo ông Độ, gần đây cô Chanh còn hát và tặng ảnh chân dung của mình cho người bệnh. Địa phương cấm không được, chỉ nhắc nhở đừng làm cái gì quá, mọi người tìm đến đông sẽ không tốt. Chúng tôi thấy đây là vấn đề nhạy cảm nên nhiều khi địa phương rất khó giải quyết. Trước đây, nhà cô Chanh nghèo, trong nhà chả có gì, nhưng từ khi chữa bệnh, ngoài ngôi nhà 3 tầng khang trang trong xóm. Cô còn có 2 ngôi biệt thự trên chùa Hà Tiên (Vĩnh Yên).

Hồ hởi nhận thuốc của cô Chanh mang về chữa bệnh

Ông Độ bảo, cô Chanh chữa cho những ai thì không biết, còn trường hợp này tôi được chứng kiến cô đã chữa khỏi cho người chị họ tôi.

Bà Đỗ Thị Chất (Phúc Lai, Thanh Văn) bị ung thư đại tràng. Bà có người nhà là giáo sư ở Bệnh viện Bạch Mai. Con trai, con dâu đều làm việc ở Hà Nội. Bà Chất ốm đã lâu, sức khỏe yếu không thể mổ được nên Bệnh viện K trả về. Mọi người trong gia đình đã tuyệt vọng, chỉ còn nước đưa bà về quê lo hậu sự.

Một năm trời bà Chất nằm một chỗ, mọi sinh hoạt nhờ người thân giúp đỡ. Mỗi bữa bà chỉ hớp được vài thìa nước dưa. Dù mọi người trong gia đình phản đối, nhưng thấy bà Chất nguy kịch, chồng bà đánh liều sang nhờ cô Chanh chữa. Cô Chanh đã nhận chữa cho bà Chất bằng "phương pháp" bắt tay, cắt thuốc và hát cho nghe. Giờ bà Chất đã ăn được lưng cơm, đi thả trâu và quét sân được. Tôi cho rằng, dùng thuốc của cô Chanh chưa thể khỏi hẳn được mà chỉ có thể kéo dài sự sống của người bệnh. Những điều lạ lùng này rất cần cơ quan chức năng tìm hiểu để làm rõ.

Cô Chanh chữa bệnh đa số là cho người ngoài xã, khỏi thì chưa rõ, nhưng chưa thấy xảy ra khiếu kiện, tố cáo, gây hậu quả xấu cho bệnh nhân. Nếu thấy có hiện tượng bất thường xảy ra, chúng tôi sẽ vào cuộc để xử lý.

Ông Nguyễn Công Lương (Chủ tịch UBND xã Thanh Văn)

Chúng tôi thấy nhiều người cũng được cô Chanh chữa khỏi. Nhưng chữa bằng cách gì thì chúng tôi cũng không rõ. Thuốc của cô Chanh cho mọi người uống toàn là các cây cỏ trên rừng. Chúng tôi cũng chưa kiểm nghiệm các vị của thuốc đó.

Bà Đỗ Thị Nhung (Trạm trưởng Trạm Y tế xã Thanh Văn)

Chữa khỏi bệnh bằng bắt tay là sự thật?

Nhiều tháng nay, hàng trăm người dân Vĩnh Phúc và các tỉnh lân cận rộ lên thông tin bà Phạm Thị Chanh có khả năng chữa được bệnh ung thư và các căn bệnh nan y khác mà y học hiện đại phải bó tay, bằng một cách rất đơn giản.

Chữa bệnh kiểu “kỳ quái”

Sáng ngày 8/12, chúng tôi tới nhà bà Phạm Thị Chanh ở thôn Viên Du, xã Thanh Vân, huyện Tam Dương, tỉnh Vĩnh Phúc để mục sở thị khả năng chữa bệnh đến khó tin của bà.

Cách chữa bệnh của bà Chanh rất đơn giản: Sau khi cầm tay người bệnh, bà lấy cho bệnh nhân một ít loại cỏ cây, hoa, lá bất kì cho bệnh nhân về uống, sau đó bệnh sẽ... tự nhiên khỏi.

"Tiên cô" chữa bệnh bằng hát, bắt tay

Tiếp xúc với chúng tôi, hàng trăm người dân đang tụ tập chật kín trong khoảng sân rộng nhà bà Chanh đều quả quyết họ đã được bà Chanh chữa khỏi bệnh nan y theo cách đó dù trước đó họ đã bị các bệnh viện trả về chờ lo hậu sự.

Diễn hình là trường hợp của chị Phùng Thị Thùy (SN 1978, trú Đông Nghĩa, Đồng Tâm, Vĩnh Phúc), mang trên mình một cánh tay khổng lồ như cái cột nhà. Chị Thùy cho biết, đầu năm 2010 tự nhiên cánh tay trái của chị to dần lên đến mức không thể xỏ vừa ống tay áo. Chị Thùy đi khám ở bệnh viện Vĩnh Yên, được các bác sĩ chẩn đoán là ung thư xương, tiêu xương và chuyển lên viện K (Hà Nội) để làm xét nghiệm, điều trị.

“Lên đến viện K, các bác sĩ nhìn thấy đều lắc đầu và trả tôi về nhà chờ lo hậu sự. Nhưng còn nước còn tát, gia đình đưa tôi đến nhà cô Chanh, nhờ cô Chanh bắt tay và hát cho nghe những bài ca ngợi đất nước. Đến nay gần 8 tháng trôi qua, tôi thấy bệnh tình thuyên giảm đi rất nhiều. Người khỏe hơn, da không còn bị tím đen như những ngày đầu...”, chị Thùy nói.

Chị Thùy cho biết cánh tay chị trước đây to như cột nhà, sau nhiều tháng điều trị tại nhà bà Chanh đã giảm đi đáng kể

Ngồi bên cạnh, bố đưa cháu nội kháu khỉnh tên Nguyễn Thiện Quang, ông Nguyễn Như Vinh (phường Đồng Tâm, Vĩnh Phúc) cũng cho biết, khi đưa cháu trai của ông sinh ra được 9 tháng thì trên mắt trái của cháu mang một khối u. Đi khám tới 3 bệnh viện tuyến trung ương, các bác sĩ đều kết luận “cháu bị u ác tính, không thể động dao, kéo”. Sau nửa tháng điều trị tại bệnh viện, bệnh cháu không thuyên giảm, mắt cháu không thể mở được.

Ông Vinh khẳng định cháu ông nhờ được bà Chanh chữa mà khối u ác tính ở mắt

Sau đó gia đình ông Vinh đã đưa cháu Thiện Quang về và được bà Chanh “chữa” bằng cách cầm tay và cho một ít “biệt dược” cỏ, cây, hoa, lá mang về nhà đun sôi lên uống. Trong vòng 4 ngày, mắt cháu Quang đã từ từ mở ra và 20 ngày sau, đôi mắt cháu đã mở được hoàn toàn, khối u ác tính đã biến mất.

Một người nữa cũng hết sức khâm phục tài chữa bệnh của bà Chanh là chị Nguyễn Thị Liên (trú thôn Viên Du). Chị đưa con trai mình đang bế trên tay, chị khẳng định khi đang mang thai đứa con này, chị đi siêu âm, các bác sĩ đều khẳng định thai nhi trong bụng không lành lặn, khuyên chị nên bỏ. Nhưng chị Liên đã tìm đến xin lá thuốc của bà Chanh về uống và sinh ra thằng cu kháu khỉnh.

Ngoài những trường hợp kể trên, hàng trăm người dân khác đang có mặt tại nhà bà Chanh cũng đều khẳng định họ đã được bà Chanh chữa khỏi bệnh. Vì thế, người nọ đồn người kia, người dân kéo đến nhà bà Chanh mỗi ngày một đông.

Điều đáng nói là dù người bệnh rất đông, nhiều không đếm xuể nhưng bà Chanh hoàn toàn không lấy tiền công khám, ngoại trừ số tiền thuốc là 1.500đ/thang. Nhiều người còn khẳng định bệnh nhân nghèo đến nhà bà Chanh chữa bệnh còn được bà cho tiền lộ phí. Và nhiều khi bệnh nhân đến quá đông, bà Chanh không kịp chữa hết, bà rất buồn.

Giải thích cho chúng tôi về kiểu khám, chữa bệnh bằng cách bắt tay, nhìn mặt và cho uống nước cỏ, cây, hoa, lá..., bà Chanh nói chung chung: “Bắt tay chỉ để cho vui, cỏ cây hoa lá chỉ như là tượng trưng, nhưng chính cái đó lại làm cho người ta khỏi bệnh”.

“Chưa cần quan tâm đến hình thức mà hãy nhìn vào hiệu quả”

Khi thông tin bà Chanh chữa được nhiều bệnh nan y theo kiểu kì lạ rộ lên, chiều ngày 6/12/2010, chính quyền xã Thanh Vân đã mời bà Phạm Thị Chanh lên trụ sở UBND xã làm việc. Tuy nhiên, hàng trăm người dân đã kéo đến UBND xã Thanh Vân tự nhận mình là những con bệnh đã từng mắc bệnh vô phương cứu chữa, bị viện trả về, nhưng lại được bà Chanh cứu sống. Họ cực lực phản đối chuyện các cơ quan chức năng đình chỉ bà Chanh chữa bệnh.

Tất cả những người này đều khẳng định: Nếu không được bà Chanh cứu giúp, họ đã về với tổ tiên

Trao đổi với báo chí, Chủ tịch UBND xã Thanh Vân Nguyễn Công Lương cho biết, chính quyền địa phương đang rất lúng túng trước sự việc này. Diễn biến vụ việc ở xã Thanh Vân có khả năng bị đẩy đi xa hơn, dẫn đến hậu quả xấu về an ninh trật tự, trước tình trạng hàng trăm người dân đã và đang kéo về xã Thanh Vân với sự “cuồng tín” rất đáng lo ngại.

Để giải thích về “hiện tượng lạ” bà Chanh, chúng tôi đã có cuộc trao đổi với nhà nghiên cứu Nguyễn Phúc Giác Hải - Trưởng bộ môn Thông tin Dự báo thuộc Trung tâm Nghiên cứu tiềm năng con người. Theo ông Hải, kiểu chữa bệnh như bà Chanh là hết sức kì quái và nhiều người cho rằng có sự thần bí. Nhưng từ những năm 70 của thế kỉ trước, nhà văn hóa Tâm linh Nguyễn Đức Cẩn cũng đã từng chữa

khỏi bệnh cho rất nhiều người bằng phương pháp hết sức kì lạ.

Ví dụ, bệnh nhân bị đau, ông ấy chỉ cần xé cho mảnh giấy đắp vào vết đau là tự nhiên bệnh nhân sẽ khỏi. Về bản chất thì những mảnh giấy đó chỉ là những mảnh giấy bản, nhìn không có gì khác lạ so với mảnh giấy bình thường.

Hay trường hợp một người có khả năng đặc biệt chữa hóc xương bằng cách nung lưỡi dao nóng đỏ lên rồi hà hơi vào lưỡi dao, sau đó thổi phì phì vào người bị hóc xương thì tự nhiên người đó khỏi hóc... Ngoài ra còn có rất nhiều trường hợp khác có kiểu chữa bệnh hết sức kì quái mà chúng ta chưa khám phá hết.

Theo ông Hải, những người có khả năng đặc biệt như vậy, họ đã truyền cho người bệnh một nguồn năng lượng nhất định nào đó thông qua một vật thể hoặc trực tiếp đến người bệnh. Nhưng xét về hình thức để đem giải thích thì chúng ta thấy không “ăn khớp” gì với khoa học hiện đại.

Nó có cùng bản chất là bằng cách nào đó, người ta truyền cho người bệnh một luồng sóng, một nguồn năng lượng trực tiếp hoặc thông qua một vật thể. Cái vật thể đó, có thể là cốc nước hay là một mảnh giấy...

Nhà nghiên cứu Nguyễn Phúc Giác Hải: “Chưa cần quan tâm đến hình thức mà hãy nhìn vào hiệu quả”

Do đó nếu nhìn về hình thức, chúng ta cũng cần đưa ra quy tắc: Chúng ta chưa cần quan tâm đến hình thức vội mà hãy quan tâm đến kết quả chữa bệnh. Nếu thực tế là hình thức đó chữa khỏi bệnh với một tỉ lệ cao, đáng tin cậy thì chúng ta phải chấp nhận nó. Còn cách giải thích thì sớm muộn con người cũng sẽ tìm ra.

“Nếu xét về quy định của ngành y tế thì việc chữa bệnh của bà Chanh như vậy là không vi phạm. Bởi ngành y quy định rằng: Những người không có bằng cấp y học nhưng tự ý dùng những phương pháp trong ngành y để chữa cho người khác mà gây ra hậu quả xấu cho người bệnh thì người đó vi phạm. Nhưng đằng này bà Chanh hoàn toàn không sử dụng gì đến chuyên ngành y để chữa bệnh nhưng bệnh nhân lại vẫn khỏi bệnh...”, ông Hải phân tích.

Theo ông Hải, trong xã hội hiện nay cũng có không ít người lợi dụng lòng tin của người dân để làm những việc không tốt bằng cách dùng một số thủ thuật có vẻ thần bí để kiếm lời. Điều đó đã phần nào làm ảnh hưởng đến những người có khả năng đặc biệt thật sự.

Ông Hải cho rằng để việc chữa bệnh của bà Chanh được chứng minh khách quan thì bà Chanh nên cử người làm một cuốn sổ thống kê như là bệnh án của bệnh nhân, ghi chi tiết tên, tuổi, địa chỉ, tình trạng người bệnh trước và sau khi đến chữa bệnh tại nhà. Sau đó nhờ các cơ sở y tế có đủ chuyên môn để kiểm chứng lại. Việc này giống như Trung tâm Nghiên cứu tiềm năng con người từng giúp bà Phú ở thị xã

Sông Công, TP Thái Nguyên - người cũng được cho là “hiện tượng kì lạ” chữa khỏi bệnh cho nhiều người bằng cách giẫm lên lưng bệnh nhân.